

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Nc/2/2024
Identifikačné číslo spisu:	7220206755
Dátum vydania rozhodnutia:	20.03.2024
Meno a priezvisko:	JUDr. Viera Nevedelová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2024:7220206755.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky spore žalobkyne: Kangal s.r.o., so sídlom Čaňa, Urbárska 46, IČO: 51 125 951, proti žalovanej JUDr. C. Y., narodenej XX. apríla XXXX, bytom H. nad Z., Q. XX, v konaní o zaplatenie úrokov z omeškania peňažného dlhu, o návrhu žalobcu na vylúčenie sudcov Krajského súdu v Košiciach z prejednávania a rozhodovania v spore vedenom na Krajskom súde v Košiciach pod sp. zn. 8Co/65/2023 a sp. zn. 8Co/66/2023, takto

rozhodol:

Sudcovia Krajského súdu v Košiciach JUDr. Agnesa Hricová a Mgr. Miloš Greguš nie sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania v spore vedenom na Krajskom súde v Košiciach pod sp. zn. 8Co/65/2023 a sp. zn. 8Co/66/2023.

Sudkyňa Krajského súdu v Košiciach JUDr. Denisa Novotná Mlinárcsiková je vylúčená z prejednávania a rozhodovania sporu vedeného na Krajskom súde v Košiciach pod sp. zn. 8Co/65/2023 a sp. zn. 8Co/66/2023.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Košiciach (ďalej aj „krajský súd“) v spore vedenom pod sp. zn. 8Co/65/2023 a sp. zn. 8Co/66/2023 predložil Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky spis na rozhodnutie o námietke zaujatosti vznesenej žalobkyňou (Kangal s.r.o.) proti členom senátu krajského súdu 8Co JUDr. Agnese Hricovej, JUDr. Milošovi Gregušovi a JUDr. Denise Novotnej Mlinárcsikovej a proti všetkým sudcom krajského súdu. Vec bola na Mestskom súde Košice vedená pod sp. zn. K2-37C/41/2020 a senátu 8Co krajského súdu bola pridelená na rozhodnutie o odvolaní proti rozsudku Okresného súdu Košice II zo 7. októbra 2021 č. k. K2-37C/41/2020-65 a o odvolaní proti uzneseniu Okresného súdu Košice II z 29. novembra 2021 č. k. K2-37C/41/2020-101.

2. Dňa 14. februára 2024 podala žalobkyňa elektronicky námietku zaujatosti sudkyne JUDr. Hricovej, ostatných sudcov senátu a každého sudcu krajského súdu a dňa 16. februára 2024 podala elektronicky námietku zaujatosti sudcov JUDr. Mlinárcsikovej, JUDr. Hricovej, JUDr. Greguša, ostatných sudcov senátu a každého sudcu krajského súdu. Z obsahu námietok vyplynulo, že žalobkyňa sa dozvedela o tom, kto má o veci rozhodovať dňa 13., resp. 15. februára 2024.

3. V uvedených podaniach žalobkyňa uviedla, že namieta zaujatosť sudcov pre pomer k veci, taktiež z dôvodu, že sudcovia rozhodujú v hrubom rozpore so zákonom a inými normami, pričom odkázal na neurčité (nešpecifikované) dôkazy v dotknutých spisoch a v prípade, že došlo k pozmeňovaniu dôkazov v spisoch, bude viesť dané tvrdenia preukázať dôkazmi, ktoré boli zabezpečené zákonným spôsobom. Námietku zaujatosti odôvodnil tiež nepriateľským a účelovo poškodzujúcim pomerom sudcov k žalobkyni a naopak spriazneným a kolegiálnym pomerom k žalovanej s tým, že bližšiu argumentáciu a dôkazy o pomere k osobe konateľa žalobkyne odôvodní v pripravovanej žalobe na ochranu osobnosti.

4. Žalobkyňa poukázala na fakt, že v predmetnej veci na Okresnom súde v Košiciach došlo k priet'ahom v konaní v jej neprospech a k nezákonnému pôsobeniu do nezávislosti súdov a dokonca k násilnej trestnej činnosti tak ako v minulosti v súvisiacej veci.

5. Dôvod zaujatosti sudcov vzhľadom na žalobkyňa aj v tom, že manželka jeho konateľa, JUDr. Ing. A. T. - L.Ď., je zamestnankyňou Krajského súdu v Košiciach.

6. V odôvodnení námietky žalobcu tiež uviedol, že JUDr. Mlinárcsiková už bola rozhodnutím krajského súdu č. k. 2NcC/15/2020-427 právoplatne vylúčená z konania a rozhodovania práve namietanou JUDr. Hricovou, a to pre pomer k osobe konateľa žalobcu. Podľa žalobkyne nezákonnosti pokračujú aj so sudcom JUDr. Gregušom, osobne spoluzodpovedným za likvidáciu duševného zdravia jej konateľa.

7. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) ako súd nadriadený Krajskému súdu v Žiline (§ 54 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej ako „CSP“) sa pri posudzovaní námietky zaujatosti najskôr zaoberal otázkou, či sú splnené podmienky, za ktorých možno o tejto námietke zaujatosti konať, a dospel k záveru, že tieto podmienky splnené sú.

8. Následne najvyšší súd posudzoval opodstatnenosť tvrdenej zaujatosti členov senátu 8Co krajského súdu z hľadiska existencie dôvodov, pre ktoré je sudca vylúčený z prejednávania a rozhodovania veci.

9. Podľa čl. 48 ods. 1 veta prvá Ústavného zákona č. 460/1992 Zb. z 1. septembra 1992 v znení neskorších predpisov (ďalej len „ústava“) nikoho nemožno odňať jeho zákonnému sudcovi.

10. Podľa § 49 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. CSP, sudca je vylúčený z prejednávania a rozhodovania sporu, ak so zreteľom na jeho pomer k sporu, k stranám, ich zástupcom alebo osobám zúčastneným na konaní možno mať odôvodnené pochybnosti o jeho nezáujatosti.

11. Podľa § 49 ods. 3 CSP dôvodom na vylúčenie sudcu nie sú okolnosti, ktoré spočívajú v procesnom postupe sudcu a v jeho rozhodovacej činnosti.

12. Podľa § 52 ods. 1 CSP strana má právo z dôvodov uvedených v § 49 uplatniť námietku zaujatosti.

13. Podľa § 52 ods. 2 CSP v námietke zaujatosti musí byť okrem všeobecných náležitostí podania uvedené, proti komu smeruje, dôvod, pre ktorý má byť sudca vylúčený, kedy sa strana uplatňujúca si námietku o dôvode vylúčenia dozvedela a dôkazy na preukázanie svojho tvrdenia, ktorých povaha to pripúšťa, okrem tých, ktoré nemôže bez svojej viny pripojiť. Na podanie, ktoré nespĺňa náležitosti podľa prvej vety, súd neprihliada; v tomto prípade sa vec nadriadenému súdu nepredkladá. Ustanovenia o odstraňovaní väd podania sa nepoužijú.

14. Účelom citovaného ustanovenia je prispieť k nestrannému prejednaniu sporu (veci), k nezáujatému prístupu k stranám (účastníkom), ich zástupcom a osobám zúčastneným na konaní; zámerom je tiež predísť možnosti neobjektívneho rozhodovania. Cieľu sledovanému uvedeným ustanovením zodpovedá aj právna úprava skutočností, ktoré sú z hľadiska vylúčenia sudcu považované za právne relevantné. Týmito skutočnosťami sú právne významné vzťahy sudcu, a to jeho vzťah:

a/ k sporu (veci), v rámci ktorého vzťahu by mal sudca svoj konkrétny záujem na určitom spôsobe

skončenia konania a rozhodnutia sporu alebo konania,
b/ k stranám sporu (účastníkom konania), ktorý by bol založený na príbuzenskom alebo rýdzo osobnom (pozitívnom alebo negatívnom) pomere k nim,
c/ k zástupcom strán sporu (účastníkom konania), ktorý by bol založený na pomere vykazujúcom znaky vzťahu uvedeného pod b/, alebo d/ k osobám zúčastneným na konaní.

15. Citované zákonné ustanovenie predpokladá taký vzťah vlastného záujmu sudcu na prejednávacom spore (veci) alebo taký jeho osobný vzťah k stranám sporu (účastníkom konania), ich zástupcom, alebo osobám zúčastneným na konaní, ktorý by pri všetkej mozgnej snahe o správnosť rozhodnutia ovplyvnil jeho objektívny pohľad na spor a v konečnom dôsledku by mohol viesť k vydaniu nezákonného rozhodnutia.

16. Obsahom práva na prerokovanie sporu (veci) pred nestranným súdom nie je povinnosť súdu vyhovieť každému návrhu oprávnených osôb a vždy vylúčiť sudcu z ďalšieho prerokovania a rozhodovania sporu (veci) pre zaujatosť. Obsahom základného práva na prerokovanie sporu nestranným súdom je len povinnosť súdu prerokovať každý návrh oprávnenej osoby na vylúčenie sudcu z ďalšieho prejednávania a rozhodnutia sporu (veci) pre zaujatosť a rozhodnúť o ňom (I. ÚS 73/97, I. ÚS 27/98, II. ÚS 121/03).

17. Sudcu možno vylúčiť z prejednávania a rozhodovania buď na základe oznámenia sudcu (§ 50 CSP) alebo na návrh strany (§ 52 CSP).

18. Rozhodnutie o vylúčení sudcu podľa § 49 až 58 CSP predstavuje výnimku z ústavnej zásady, podľa ktorej nikto nesmie byť odňatý svojmu zákonnému sudcovi (čl. 38 Listiny základných práv a slobôd, čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky). Treba trvať na tom, že sudcu vylúčiť z prejednávania a rozhodovania pridelenej veci možno iba výnimočne, zákonom predpokladaným postupom a zo zákonom predpokladaných závažných dôvodov. V zásade platí, že v určitej právnej veci by mal rozhodovať nezávislý a nestranný sudca vecne a miestne príslušného súdu, určený rozvrhom práce príslušného súdu a tento tzv. zákonný sudca by sa už v ďalšom priebehu konania nemal meniť. Zámer, umožňujúci prelomenie ústavnej zásady nezmeniteľnosti zákonného sudcu, spočíva v zmarení hrozaceho rizika, že by v spore mohol rozhodovať zaujatý a nie nestranný sudca.

19. Európsky súd pre ľudské práva (ďalej aj „ESLP“) pri riešení otázky nestrannosti sudcu vychádza z toho, že okrem nezávislosti sudcu je potrebné brať zreteľ aj na ďalšie aspekty subjektívneho a objektívneho charakteru. Tieto aspekty nestrannosti rozlíšil aj pri svojom rozhodovaní (pozri napríklad Piersack proti Belgicku). Subjektívna stránka nestrannosti sudcu sa týka jeho osobných prejavov vo vzťahu ku konkrétnemu prípadu a k stranám sporu, prípadne k ich zástupcom. Pri subjektívnej nestrannosti sa vychádza z prezumpcie nestrannosti, až kým nie je preukázaný opak. Na preukázanie nedostatku subjektívnej nestrannosti vyžaduje judikatúra ESLP dôkaz o skutočnej zaujatosti (pozri napríklad Hauschildt proti Dánsku). Rozhodujúce nie je však (subjektívne) stanovisko sudcu, ale existencia objektívnych skutočností, so zreteľom na ktoré môžu vzniknúť pochybnosti o nestrannosti sudcu. Objektívna nestrannosť sa neposudzuje podľa subjektívneho stanoviska sudcu, ale podľa objektívnych symptómov. Práve tu sa uplatňuje tzv. teória zdania nezaujatosti [porovnaj tézu, že spravodlivosť nielenže musí byť poskytovaná, ale musí sa tiež javiť, že je poskytovaná. Nestačí, že sudca je subjektívne nestranný, ale musí sa ako taký aj objektívne javiť (Delcourt proti Belgicku)]. Objektívny aspekt nestrannosti je založený na vonkajších inštitucionálnych, organizačných a procesných prejavoch sudcu a jeho vzťahu k prejednávanému sporu, k stranám, ich zástupcom a osobám zúčastneným na konaní. Posúdenie nestrannosti sudcu nespočíva len v hodnotení subjektívneho pocitu sudcu, či sa cíti, resp. necíti byť zaujatý, ale aj v objektívnej úvahe, či možno usudzovať, že by sudca zaujatý mohol byť. Rozhodujúcim prvkom v otázke rozhodovania o zaujatosti, resp. nezaujatosti zákonného sudcu je, či obava strany sporu je objektívne oprávnená. Treba rozhodnúť v každom jednotlivom prípade, či povaha a stupeň vzťahu sú také, že prezrádzajú nedostatok nestrannosti súdu (Pullar proti Spojenému kráľovstvu), teda či je tu relevantná obava z nedostatku nezaujatosti. Relevantnou je len taká obava z nedostatku nestrannosti, ktorá sa zakladá na objektívnych, konkrétnych

a dostatočne závažných skutočnostiach. Objektívnu nestrannosť nemožno ale chápať tak, že čokoľvek, čo môže vrhnúť čo aj len tieň pochybnosti na nestrannosť sudcu, ho automaticky vylučuje z prejednávania a rozhodovania veci.

20. Je dôležité zohľadniť skutočnosť, že spoločenské vzťahy v najširšom slova zmysle sú vzťahmi vzájomného pôsobenia, kontaktu a interakcie medzi členmi spoločnosti; preto závažnosť, ktorá by založila pochybnosť o nezaujatosti zákonného sudcu (znamenala dôvod pre jeho vylúčenie z prerokovania a rozhodovania veci), môže aj pri zohľadnení tzv. teórie zdania uplatňovanej v judikatúre EŠLP nastať iba v prípade, keď je celkom zjavné, že jeho vzťah k sporu, stranám, ich zástupcom či osobám zúčastneným na konaní, dosahuje taký charakter a intenzitu, že aj napriek zákonom ustanovenej povinnosti nebude môcť rozhodovať „sine ira et studio“, teda nezávisle a nestranne (porovnaj napr. I. ÚS 332/08). Rozhodovať nestranne nie je právom, výsadou či privilegiom sudcov. Ide o základnú povinnosť sudcov, o štrukturálny prvok súdneho systému.

21. Nezávislosť je najdôležitejšia stránka justície. Nezávislosť súdnej moci je prejavom jej funkčnosti. Nezávislosť súdnej moci je pojem s dvojitým významom, a to jednak nezávislosť súdov (inštitucionálna nezávislosť), jednak nezávislosť sudcov (individuálna nezávislosť). Nezávislosť sudcu treba vidieť ako jeho nezávislosť od zložiek politického systému, rovnako ale aj ako nezávislosť v rámci samotnej súdnej moci (celého súdneho systému), konkrétneho súdu, na ktorom sudca pôsobí, nezávislosť vo vzťahu k vedeniu a kolektívu súdu.

22. Existencia oprávnených pochybností o nestrannosti sudcu závisí vždy od posúdenia konkrétnych okolností prípadu a podľa objektívneho kritéria sa musí rozhodnúť, či (úplne odhliadnuc od osobného správania sa sudcu) existujú preukázateľné skutočnosti, ktoré môžu spôsobiť vznik pochybnosti o nestrannosti sudcu (pozri Fey proti Rakúsku). Pri rozhodovaní, či je daný oprávnený dôvod na obavu, že konkrétny sudca nie je nestranný, je stanovisko osoby oprávnenej namietať zaujatosť dôležité, ale nie rozhodujúce, určujúce je to, či sa môže táto obava považovať za objektívne oprávnenú. Len nestranný súd totiž poskytuje stranám rovnaké príležitosti na uplatnenie všetkých práv, ktoré im zaručuje právny poriadok (II. ÚS 71/97).

23. Z judikatúry EŠLP a ústavného súdu možno vyvodiť, že subjektívne hľadisko sudcovskej nestrannosti sa musí podradiť prísnejšiemu kritériu objektívnej nestrannosti. Za objektívne však nemožno považovať to, ako sa nestrannosť sudcu len subjektívne niekomu javí, ale to, či reálne neexistujú okolnosti objektívnej povahy, ktoré by mohli viesť k legitímnym pochybnostiam o tom, či sudca určitým, nie nezaujatým vzťahom k sporu, k stranám, k ich zástupcom alebo osobám zúčastneným na konaní disponuje.

24. Z hľadiska posúdenia opodstatnenosti stranou sporu vznesenej námietky zaujatosti nie je preto rozhodujúci jej osobný subjektívny názor, domnienka alebo úvaha. Nemožno preto bez ďalšieho brať na zreteľ len samotné pochybnosti namietajúceho o objektívnom a nestrannom rozhodovaní sudcu, ale vždy treba posúdiť skutočnosti, ktoré viedli k tomu, že strana pochybuje o objektívnosti sudcu. Nadriadený súd môže vylúčiť namietaného sudcu z prejednávania a rozhodovania veci až vtedy, keď je evidentné, že vzťah sudcu nie je stranou len tvrdený, ale že skutočne existuje a svojou povahou a intenzitou vykazuje znaky relevantné v zmysle § 49 ods. 1 CSP.

25. Sudca je predstaviteľom súdnej moci. Pri výkone svojej funkcie je nezávislý a zákony a iné všeobecne záväzné právne predpisy je povinný vykladať podľa svojho najlepšieho vedomia a svedomia (čl. 144 Ústavy Slovenskej republiky, § 2 ods. 2 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a príslodiach a o zmene a doplnení niektorých zákonov). Obsah tohto práva a povinnosti je základným pilierom výkonu funkcie sudcu.

26. V danom prípade žalobkyňa odôvodnila námietku zaujatosti predsedníčky senátu 8Co krajského súdu, JUDr. Agnesy Hricovej, a členov uvedeného senátu, JUDr. Miloša Greguša a JUDr. Denisy Novotnej Mlinárčikovej tým, že rozhodujú v hrubom rozpore so zákonom a inými normami, že došlo k

pozmeňovaní dôkazov v spisoch, nepriateľským a účelovo poškodzujúcim pomerom k žalobcovi a spriazneným a kolegiálnym pomerom k žalovanej, ako aj skutočnosťou, že manželka jediného konateľa žalobkyne, JUDr. Ing. A. T. - L., je zamestnankyňou Krajského súdu v Košiciach. Namietala tiež, že v predmetnej veci na súde prvej inštancie došlo k prietiahom v konaní v jeho neprospech a k nezákonnému pôsobeniu do nezávislosti súdov a dokonca násilnou trestnou činnosťou. Vo vzťahu k JUDr. Denise Novotnej Mlinárscikovej ďalej dôvodila, že uvedená sudkyňa bola už v minulosti uznesením krajského súdu č. k. 2NcC/15/2020-427 vylúčená z konania v poručenskej veci pre pomer k jeho osobe [osobe konateľa], a to práve namietanou JUDr. Hricovou. Vo vzťahu k JUDr. Milošovi Gregušovi žalobkyňa dôvodila, že nezákonnosti pokračujú aj s uvedeným sudcom, osobne spoluzodpovedným za likvidáciu duševného zdravia [jej konateľa].

27. Najvyšší súd Slovenskej republiky z obsahu návrhu zistil, že žalobkyňa v rámci preukázania svojich tvrdení odkázala na neurčité, nekonkretizované dôkazy v dotknutých spisoch s tým, že bližšiu argumentáciu a dôkazy o pomere k jeho osobe [osobe konateľa] majú byť súčasťou pripravovanej žaloby na ochranu osobnosti a svoje tvrdenia bude vedieť preukázať dôkazmi zabezpečenými zákonným spôsobom.

28. Z uznesenia Krajského súdu v Košiciach z 26. augusta 2020 č. k. 2NcC/15/2020-427 najvyšší súd zistil, že sudkyňa JUDr. Denisa Novotná Mlinársciková bola vylúčená z prejednávania a rozhodovania veci sp. zn. 18P/153/2017 vedenej na Okresnom súde Košice I. vzhľadom k tomu, že ako zákonná sudkyňa sa cítila zaujatá pre pomer k Ing. N. T. (konateľ žalobkyne v prejednávanej veci - pozn. súdu) ako účastníkovi konania v poručenskej veci.

29. Pokiaľ žalobkyňa dôvodila, že namietaných sudcov nemožno považovať za nezaujatých aj z dôvodu, že JUDr. Ing. A. T. - L., manželka jediného konateľa žalobcu, je zamestnankyňou Krajského súdu v Košiciach, Najvyšší súd SR z Rozvrhu práce Krajského súdu v Košiciach, účinného ku dňu 15. decembra 2023, kedy bol spis predložený odvolaciemu súdu na rozhodnutie o podaných odvolaniach, nezistil, že by JUDr. Ing. A. T. - L. pôsobila na Krajskom súde v Košiciach; pôsobí na Správnom súde v Košiciach.

30. Z vyjadrení sudcov k námietke zaujatosti najvyšší súd zistil, že JUDr. Agnesa Hricová, predsedníčka senátu 8Co, nemá žiaden pomer k stranám sporu, ich zástupcom ani k prejednávanej veci. Skutočnosti uvedené v námietke nie sú podľa nej pravdivé a necíti sa zaujatá. Rovnako JUDr. Miloš Greguš, člen senátu 8Co vo svojom vyjadrení k námietke uviedol, že nemá žiaden pomer k sporu, stranám sporu ani ich zástupcom a necíti sa byť zaujatý.

31. Sudkyňa JUDr. Denisa Novotná Mlinársciková, členka senátu 8Co uviedla, že vo vzťahu ku konateľovi žalobkyne, Ing. Ladislavovi Petrášovi, sa cíti zaujatá pre pomer k strane sporu, nakoľko v poručenských veciach bola odvolacím súdom vylúčená z konania na súde prvej inštancie.

32. Na základe uvedených skutočností najvyšší súd vo vzťahu k namietanej nezákonnosti rozhodovania a prietiahov v konaní na prvoinštančnom súde konštatuje, že § 49 ods. 3 CSP výslovne vylučuje, aby dôvodom na vylúčenie sudcu z prejednávania a rozhodovania sporu boli okolnosti spočívajúce v postupe sudcu a v jeho rozhodovacej činnosti. Vo vzťahu k zaujatosti, ktorá mala spočívať v pozmeňovaní dôkazov, v účelovo poškodzujúcom pomere k žalobcovi, v spriaznenom a kolegiálnom pomere k žalovanej, v likvidácii duševného stavu konateľa žalovaného, v nezákonnom pôsobení do nezávislosti súdov a v násilnej trestnej činnosti najvyšší súd uvádza, že žalobca žiadnym spôsobom dané tvrdenia nepreukázal a ich pravdivosť nie je možné zistiť ani vlastnou činnosťou súdu.

33. Obava (pocit) z nedostatku nestrannosti sama o sebe nestačí na založenie dôvodných pochybností o nezaujatosti vzhľadom na právne (ústavné i zákonné) garancie nezávislosti sudcov a zákonné povinnosti sudcov konať vo veci bez predsudkov, nezávisle a nestranne. Relevantnou je len taká obava z nedostatku nestrannosti, ktorá sa zakladá na objektívnych, konkrétnych a dostatočne závažných skutočnostiach, existenciu ktorých však žalobkyňa nepreukázala. Objektívnu nestrannosť nemožno

chápať tak, že čokoľvek, čo môže vrhnúť čo i len tieň pochybnosti na nestrannosť sudcu, ho automaticky vylučuje z prejednávania a rozhodovania vecí.

34. Najvyšší súd zastáva názor, že v prípade predsedníčky senátu 8Co krajského súdu JUDr. Agnesy Hricovej a člena senátu 8Co krajského súdu JUDr. Miloša Greguša, ktorí sa vyjadrili tak, že sa necítia byť zaujatí vo vzťahu k stranám sporu, ich zástupcom ani k prejednávanej veci, neexistuje dôvod pre ich vylúčenie z prejednávania a rozhodovania vecí. Z námietky žalobcu a ani z ďalšieho obsahu spisu neboli zistené žiadne okolnosti relevantné z hľadiska § 49 ods. 1 CSP, ktoré by boli objektívne spôsobilé spochybniť nezaujatosť uvedených sudcov. Rozhodol preto, že uvedení sudcovia z prejednávania a rozhodovania danej veci vylúčení nie sú.

35. V prípade členky senátu 8Co krajského súdu JUDr. Denisy Novotnej Mlinárčikovej, ktorá uviedla, že sa pre pomer k strane sporu cíti byť zaujatá, dospel najvyšší súd aj na základe jej vylúčenia z prejednávania a rozhodovania vo veci vedenej na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 18P/153/2017 v minulosti k záveru, že daná skutočnosť je relevantná z hľadiska § 49 ods. 1 CSP a preto ju z prejednávania a rozhodovania v danej veci vylúčil.

36. V súvislosti s návrhom na vylúčenie ostatných sudcov Krajského súdu v Košiciach, najvyšší súd poukazuje na § 52 CSP. Vzhľadom na bližšie nekonkretizované námietky, resp. absenciu dôkazov sa na túto námietku neprihliada a v takom prípade sa vec nadriadenému súdu nepredkladá; najvyšší súd preto o námietke v tejto časti nerozhodoval.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.